

ОСНОВНА ШКОЛА „БОРО РАДИК“
БАННИШТЕ

Толет

БР 17.

ШКОЛА НАЧАЛНЕ НАСТАВНОЕ

1978.

ИЗДАНОЕ АНТИКОРПОРА СЕРУИТА „Б. Радик“

NAJLEPŠE JE DJAČKO DOBA!

U S P O M E N E

Uvek biva tako da tek kada nešto nestane ili prodje vidimo koliko nam je bilo drago, koliko nam je značilo u životu! Tako je i sa završetkom školske godine odnosno završetkom osmogodišnjeg školovanja. Ne zbog samog školovanja, jer se ono sastavlja, već zbog rastanka sa drugovima i drugaricama sa kojima smo delili skoro svaki dan punih osam godina.

Zato podjimo od samog početka. Bili smo prvaci kao i stotine drugih. Svoje drugove iz tek sastavljenog odeljenja gledali smo sa nevericom, a možda i strahom, a za učiteljicu i da ne pričamo! U početku je bilo dosta suza, a kasnije svih onih raznovrsnih vragolija. Već u drugom razredu smo se dobro poznavali, ali naši dečji nestašluci su ostali. I dalje je bilo onog: "Učiteljice, vuče me Nenad za kosu!..." "Učiteljice, on piše!..." "Učiteljice....! Kada tek vidim koliko smo toj ženi bili dragi i dosadni! Stajalo se popravilo do kraja četvrtog razreda. Retko smo se tužakali, sve manje osećali učiteljicu "nepravdu". U još nezrelu pamet urezali su nam ozbiljne stvari. Govorili su nam da u petom razredu imamo mnogo nastavnika, da nas oni neće maziti, da ćemo morati mnogo više da učimo, da ćemo morati.....!

To priča je za nas bio prelomni trenutak koji nas je na neki način malo uozbiljio, ne baš mnogo, ali sasvim dovoljno za naš rast. Međutim, kada je došao i taj, opet sa strahom čekani peti razred, videli smo da nije sve tako "crno" kao što su nam pričali. I baš tada, u petom razredu naše odeljenje je počelo da se razlikuje od drugih. Drugarstvo je bilo najizreženije. Možda je to baš i privuklo nastavnicu Dražić Drenku da nas "ukrade" od nastavnika Obradović Milana-Mike. Uz njenu pomoć u šestom razredu smo bili najbolji među šestim razredima i jedno od najboljih odeljenja u školi. Na tome nam svi odaju priznanje a najviše na ovom širokom i velikom drugarstvu. To naše drugarstvo vrhunac je dostiglo u ovom završnom osmom razredu. Ono se tek sada svom snagom rasplamsalo. Ono se na svakom mestu pokazuje i dokazuje, kako na času, odmoru, na akcijama tako i na pomoći u našem svakodnevnom radu-učenju. Nastavnici nam često govore da drugarstvo nije to što jedan drugog neizdajemo kad prepisujemo kontrolne ili, pismene zadatke. Mi se djaci ipak sa tim ne slažemo! Zbog toga nije bolje pomoći mu "U nevolji" da dobije dobru ocenu od koje mu zavisi mnogo što-šta, nego dozvoliti da dobije jedinicu koje će mu pokvariti mnoge planove. Kasnije, naravno, objasniti mu ono što je prepisao! Bar sa te strane smo "osigurani". Ipak nije sve u tome. Ime još nečega....

Sećam se kada smo u šestom razredu pabirčili kukuruz na rednoj akciji naše škole. Jedino se naše odeljenje sjedinilo: devojčice i dečaci su redili zajedno. Mi smo punile, a dečaci nosili koterice. Tada nas je direktor, koji je radio se nama, pohvalio. Ustvari pohvalio je naše drugarstvo. Sutradan u školi osećali smo se zbog toga veoma ponosnim.

Sada smo u osmom razredu! Bliži se i kraj školske godine. Upitajte li bilo koga od nas da li mu je žao što se rastajemo, dobićete isti odgovor! Ipak to su osam srećnih i rednih godina! Svakoga dana sretali smo draga lica! Svi se znamo "kao dišemo", bili smo i još uvijek smo jedna velika porodica drugarstva! Medjusobno smo slobodni da pričamo i ozbiljno i da se šalimo! Ne ustručavamo se da jedno drugome u lice kažemo ono što mislimo! Još manje krijemo imena svojih simpatija! To je kod nas javna tajna!

Naš razred se "telase"! Njih posebno primete nastavnici. To je pre svega telas rade i nerade, bolje rečeno telas naglog popuštanja u učenju i obratno naglog poboljšanja. Tu su i telasi ispunjavanja likovnih sponemera, telasi pisanja pesama....!

Divan je moj VIII-3! Ono je jedinstveno odeljenje kao što su i druge po nečemu jedinstvene. Mi smo uvek jedinstveni u radu, šali, akciji, ekskurziji, jednom reči svuda i uvek! Polako se približeva kraj osmogodišnjeg školovanja. Uskoro će se začuti pesme, one stare dobre i uvek prisutne pesme, njeni stihovi, melodije, reči koje oči pune suzama: "Hej, drugovi, jel' vam žao, jel' vam žao, rastanak se primekao....!"

Kad se sve ovo sakupi, sabere ishvati mora se reći da je Djačko doba najlepše! Drugarstvo, pažnja, ljubav, zafrekevanje.... sve je to teko divno i nezaboravno!

Škola je život i život škole! Zato i kažem da drugarstvo iz djačkih dana večno ostaje u nama i sa nama, da je to cvet mladosti koji nikada nevene, večno ostaje lep, opojan svež!

Zorica Popazov, uč. VIII-3

S R E Ć N O

Srećno je rudarski pozdrav,
Da sreće rudara preti,
Da se posle teškog rade
Živ i zdrav kući vrati!

Zato kažemo "SREĆNO!"
Kopeču crnoge zlata
Kad gordo prekorači
Rudničke tamne vrata!

Trifunov Snežana, uč. VI-2

NAŠI MALI PESNICI

M A J

U maju sve se budi
Veselo cveće i drveće!
Veseli su svi ljudi...
Sve se budi...budi!

U maju je sve šereno,
Sve je lepo i meleno.
Lep je osvit dana,
Lepe je i tema!

Rakočević Goran
uč.II-2

T I T O

Tito je cvet crveni
Što cveta u našoj bašti!

Tito je divni osmeh
Koži nam blista na licu!

Tito je cvetna prioreda
Koja se oko nas zeleni!

Tito je naša petokraka,
Naš znak - cvet crveni!

Kolar Biljana
uč.II-2

L E T O

Leto je sunce što sija,
Leto je morski val,
Leto je najlepši cvet,
Leto je šerena livada.

Leto nam pruža sve,
Radost, igru, smeh.
Leto volimo, volimo
Zaista volimo svi!

Kolar Biljana
uč.II-2

PESMA O PROLEĆU

Proleće je
Najlepši cvet na svetu!

Proleće je
Najlepša ptica u letu!

Proleće je
Ljubičica u travici!

Proleće je
Šeširić na mojoj glavici!

Kotarica Danko
uč.II-2

MAJSKA RUŽA

Kad u bašti procveta
Crvena majske ruže
Tada drug drugerici
Crveni buket pruže.

Buket majskih ruža,
Najlepši je dar,
Mirisom njenim
Miriše čitav maj!

Tenasić Milenka
uč.II-2

ŠKOLSKI RASPUST

Školski se raspust bliži.
Deca se zato reduju!

Ljudi su veseli u junu,
Leto će skoro doći.

Sunce veselo sada sija
Dok oblaci plavi plove.

Raspust je tu.....!
Veseli smo svi!

Simičić Beša
uč.II-2

P O E Z I J O M A J K O N A Š A , P O E Z I J O . . . !

SPOMENIK U PARKU

U parku punom cveća
Svetluca spomenik stari,
Ne teške dane nas seća
I priče o borbi mladih.
Nad njim se jablan povija
I reči njegove sluša,
Kiša ga hladna zaliva,
Oluja snagu mu kuša.
Trobojnica naša mila
Viori na spomeniku starom,
Pa kao cvet se razvila
I na njoj zvezda crvena.

Djuričić Ljiljana
uč.VI-il

TI, U MOJIM MISLIMA

U mojim si mislima
U vedra,
Suncem ovjenčana jutro,
U jesenske večeri
Okičene zvijezdama,
U mnglom
Isprepletene dane.
U mojim si mislima
U školskoj klupi,
U šetnjama
Po šarenim livadama.
U mojim SI mislima!

Penezić Snježana, VIII-a

Osn.ŠK. "25.maj"-Sirač

TRINAESTOGODIŠNJACI

Mi,
Trinaestogodišnjaci,
Imamo punu torbu knjiga,
Punu glavu "nerješivih" briga.
Ne zanemo gdje nam je glava,
A gdje rep.
Ipak, svijet nam je lijep.
I neljutite se što smo
Tako luckasti,
Tako zvrckasti,
Tako nestašni i brbljivi,
Strašno zaljubljeni,
Uvijek glasni,
Previše živi.
Te nismo MI krivi!

Jurajić Ljiljana, VIII ra
Osn.šk. "25.maj"- Sirač

JESENJI VETAR

U ogolelim granama bio je veter
U mojim mislima bio si TI!
Vetar je slomio nežnu granu,
A ti slabešno srce moje!
Ti si krivec za moje boli,
Uzročnik patnje i sumnje...!
Vetar je odneo posljednje lišće,
A ti moje čarobne sne.
Sve je tiho i lepo bilo
Dok nije bilo tebe!
Vetar ne bi odneo lišće
Da nije bilo jeseni:
Vetru ostaje drveće bez lišća,
A meni samo sumnja, nemir i bol.

Mladenović Mirjana
uč.VIII-3

NAŠ BRATSKI SIRAČ I NJEGOVA ŠKOLA BRATSKA!

MOJI UTISCI O SIRAČU

Za mene je sirač divno mило selo! U njemu je sve lepo, prijetno, veselo. Posebna je lepota prirode koja ostavlja lepotom nezaborevnu sliku i osećaj.

Sirač je lepo i čisto selo. Puno je novih i lepih kuća kao i onih koje će tek biti lepe. Većinom ih vredni graditelji grade po ukusu domaćina - od kamene i cigle. Taj sklop je divan!

Priroda je ipak najlepše. Kada stanem na okolni breg, pa pogledam dole, napred, svuda po vidiku ukazuje se čarobna slika. Vidim jele, borove, jaseu, smreku, eriš, travu zelenu.

Ipak ono što je u njemu najlepše to su ljudi - prijetni, dobri, gostoljubivi. Tekvi su i mlađji, moji drugovi i drugarice iz škole "25 maj". U siraču sam se osećala kao kod kuće. Prijetni časovi bili su svi, koje sam provele u Siraču sa novim drugovima i drugaricama.

Naš zajednički program bio je lep i odražavao naše bratstvo i jedinstvo. Bogat lepim igrama, recitacijama i horskim kompozicijama ostavio je na sve nas snažen utisek.

Moje drugarice-domaći i njeni roditelji učinili su sve da bi mi bilo lepo i prijetno. Mnogo im se zato zahveljujem za neizmerni trud, ljubav i gostoprimitstvo.

Divno je malo bratsko selo Sirač, divni i mili naši drugovi i drgarice i njihovi učitelji i nastavnici bratske škole "25. maj"!

Revin Ljiljana, uč. VI-2

POSETA BRATSKOM SIRAČU

Sirač. Malo selo okruženo šumovitim bregovima. Dosta kilometara udaljeno od Baveništa, a tako ipak blizu, tako drago i blisko. Pobretimili smo se sa školom "25. maj" na dan njihovog Dana škole.

U Sirač smo stigli u pdne. Domaćini su nas na najlepši način dočekali i poželeli dobrodošlicu. Svako je od nas našeo svoga domaćina. Bili smo im na redost njihovu i našu! Posle ručke, u zgradi škole izveden je zajednički kulturno-umetnički program uz prisustvo mnogih uglednih gradjana i rukovodilaca Opštine Daruvar koji su nas pozdravili.

Pre programa održana je svečana sednica u prisustvu gr

građana i naš učenike kao i javnih i kulturnih radnike sela i opštine Daruvar. Najlepše tačke programa bile je uručenje Povelje o bratimljenju naših dveju škola. Puno poljubaca i čvrstog stiska ruku. Zaista divan i nezaboravan trenutak!

Posle uručjenja Povelje predsednici Zborova rednih ljudi obeju škola održali su prigodne govore u kojima su istekli značaj ovoga čina kako na širenju bratstva i jedinstva tako i na širokom planu saradnje koji je pred nama. Potom su govorili ugledni zvanci politički i kulturni radnici sela i opštine. U svojim izlaganjima podsetili su nas mlade na oslobodilačku borbu, njene ciljeve i ideale bratstva i jedinstva koje se iskalo u našoj revoluciji. Istovremeno su poželili sve najlepše, a posebno na daljoj saradnji i njenom širenju.

Sutradan smo otputovali u rodno mesto Boška Buhe Gradinu, posetili lepu školu koje nosi ime meštastine Boška Buhe. Posle prijema, obavljen je svečani čin prijema naših dosadašnjih počinika u Savez socijalističke omladine Jugoslavije koji je obavio predsednik SSOJ opštine Daruvar. Primljeni karefili položeni su na spomenik Bošku Buhi u krugu škole gde je i obavljen svečani prijem.

Posle toga uputili smo se prema graničnoj karauli "Boško Buha". Graničari su nas lepo dočekali i ugostili. Ono što je bilo najinteresantnije bilo je upoznavanje sa životom i dužnostima graničara i njihovim naoružanjem i divnim psima-graničarima.

Vrativši se u Sireč ručali smo kod naših domaćina izmjenjujući misli, osećanja, same doživljaje i sve ono što smo proživeli u Bratskom Sireču. Posle ručka otišli smo u školu i uz zvuke harmonika naše nastavnice i horovodje Dese Veljković započelo se Kozaračko kolo koje se završilo pred našim autobusima.

Srdačno su se nastavnici pozdravljali sa svojim kolegama, a mi, učenici, punih očiju suza iskazivali smo svoje osećanje prema domaćinu i oni prema nama.

Autobusi su zabrundeli i polako uz pisak svojih sirena kretnuli smo put našeg Baništa. Suzne oči i mahanje ruku ikraj još jedne posete bratskoj školi, našem Sireču, našim drugaricama i drugovima, novom prijateljstvu.... Dovidjenja dogodne! Dovidjenja! Pišite

Glišić Sledjana i Dimić Danica
učenice VI-2

MOJA MIRJANA.....!

Sve uznemirena čekala sam kada ću izaći iz autobusa! Stigli smo u breški Sirač. U meni je bilo puno uzbuđenje i plašljivo-
sti. Stalno sam se pa i sada pitala:

-Šta ako me drugerica ne čeka?! A ako Mirjana nije ovde?!
Te misli su mi za časak projurile kroz glavu. Vrata autobusa su se
širok otvorila. Srce mi je nebrojivim otkucajima kucalo. Dok sam si-
lazila, gledala sam da li ću prepoznati Mirjanu. Ili ona mene!

Osetila sam lep miris prirode. Žubor vode dopirao je než-
no iz obližnje rečice kao neka divna melodija. Moje školske druger-
ice Jagoda Trajković je pronešla svoju drugericu iz Sirača. Moju dru-
gericu sam upoznala preko pisama islika. Gledala sam uneokolo. Pogled
mi se zaustavi na jednoj ljupkoj devojčici. Da li je to Mirjana?!
to nije bila. ONA. Pitale sam njih nekoliko da li je tu Jurežić Mirj-
na. Odgovor je uvek bio isti-redosten po mene:

-Da. Tu je. Sed sam je videla! Melopre je prošla ovuda!....

Svi su bili srećni, jer su susreli drugerice idrugove svoje.
Na koju god stranu pogledaš: stisak ruke, zagrljaj i puno poljubaca
i suza radosnice, a je uznemirena u neizvesnosti....! Nisam znala ku-
da ću. Pa gde je moje Mirjana?! Ništa me više nije zanimalo ili bilo
interesantno. Bile sam i pomislo tužna u ovoj opštoj sreći. Iznenađa-
Sadika, Jagodine drugerice-domaćin reče:

-Pa evo ti Mirjane!

Mirjana je išla ispred nas. Čuvši svoje ime, a i moje, naglo
se okrenula i..... pale smojedne drugoj u zagrljaj. Poljupcima nileđ
kraja! Snažno sam osetila kako se jedne višegodišnja želje ispunila.
Upoznale smo se i lično Moje Mirjane i ja. Te divne kestengaste oči
gledale su me a suze su tekle ko ovaj sirački potočić.

-Pa to si ti, Olivera! Šta ćeš kad se nismo poznavale!-od-
zvanjao mi je njen mio i umuljat glas.

Preko cele posete odnosno vremena provedenog u Siraču
nismo se rastajale. Pričale smo jedna drugoj o svemu što nas je
interesovalo. Sve je ipak bilo tako lepo i prijatno.....a ova dva
nepuna dana kao san!

Zar nije lepo nekom biti prijatelj, dobra i verna dru-
gerice! Zeista divno! Dovidjenja Mirjane Moje, dovidjenja u Baveniš-
tu! Čekam te drugerice moje. Čekam!

Milosevljev Olivera, uč. VI-1

S I R A Č

Sirač,lepo selo malo
U srce se moje urezalo!
Tu je lepo,svuda cveće,
Ptice poju,proleće je.

Naše bratstvi-drage cveće
I povelja bratimljenja
Najlepše su svedočanstva
Naše sreće i ljubavi
Koje nikad uvenuti neće!

Oj,Siraču,selo malo,
U srce si moje stalo!
Oj,Siraču tu si stalo,
Tu si bilo i ostalo!

Stančulj Stojanka
uč.VI-2

NAŠE KOLO

Iz očiju suže liju
Naše srce njih ne kriju!
Kolo igre,pesme s ori
Po Sirači i po gori!

Siračenin kolo igre
Keo lepe mala čigra.
Kolo igre,kolo širi
Svud veselja pesme piri!
Kolo igre,kolo se širi,
Redujmo se pioniri!
Zaigrajmo,zapevajmo
Kolo dragog,kolo mило
Kolo bratstvom izatkano!

Maksimović Snežana
uč.VI-2

BRATIMLJENJE

Bavenište,selo moje mило,
Siračom se ti zbratimilo,
Zbratimilo,zagrnilo,
U kolo se bratsko uhvatilo!

Kolo neka sad se vije
Bratstvo da se razvija!
Razvija se sve nam više
Kao cveće nek miriše!

Opoj cveće nek se širi,
Bratsvu našem svak se divi!

Stojanka Stančulj
uč.VI-2

PRIJATELJSTVO

Melo selo puno cveća
Tu nam stalno cveta sreća.
Združilo se s nama eto
Sklopilo se prijateljstvo!

Glišić Bladjana
uč.VI-2

VOLIM...

Volim kada sunce šija,
kad dolaze laste,
kad je šuma šarena
kad u travi cvrčak svira,
kada kiše pada,
a najviše eto volim
kad moju mamu ne boli glava!

Gerdiijan Mirjana,Vla
OB."25.maj" - Sirač

BRATSTVO NAŠE N E R A Z D V O J N O !

OTKUDA DECI KRILA

Otkuda deci maloje krila!
Otkuda krilima bujna mašta!?
Se neba plava klizi svila
Iznad čudesnih malih bašta.

Otkuda deci nstašni snovi!
I letovi oni beskrajni?!
Deca su beli labudovi
I mile tajne svakoj tajni.

Otkud im smeh i suza!
Otkud im sunce zreci?!
Deca su sunčeva svita
Mali sunčevi djaci.
Otkud im takvo srce
Da vole sve na svetu!?
Darovalo im jerko sunce
Koje je nalik svakom detetu!

Trufunov Snežana
uč.VI-2

T I T O

20 godine ilegalnoga rada na učvršćenju Komunističke Partije;
4 godine teške, bespoštodne oslobodilačke i revolucionarne borbe;
40 godina borbe za slobodu i prava radnika i seljaka;
40 godina na čelu avangarde radničke klase - Partije naše;
32 godine borbe irađe u obnovi i izgradnji zemlje, mira i slobode;
32 godine borbe za mir u svetu i nesvtstenost;
40 godina u borbi za ostvarenje radnočkog samoupravljanja
86 godina života - naše mladosti!
Eto to je naš voljeni radnik, revolucionar Josip Broz-T I T O!

DRUŽE TITO MI TI SE KUNEMO
DA SA TVOGA PUTA NE SKRENEMO!

SIRAČANI ZDRAVO!

U domovini sreće života vašeg
Setite se nas i imena našeg!
Zato vam i pišem stih ovaj:
Da našem drugarstvu nikada,
Baš nikada ne dodje kraj!

Antić Biljana
uč.VI-3

RASTEREČENJE

Kemije,
Pišemo test!
Usmeni odgovori -
Povijest.
Tokom tjedna
Zedača šest.
Rasterečenje!
Uh, da padneš
u nesvijest!

Jurajić Ljiljana, VIIIa
OŠ. "25.maj" - Sirač

DAN BEZ STRUJE

Na televizoru gledasno emisiju "Brak"
Kad iznenada kvrc, nestade mrak!
Naše večere - izvrsno jelo
Bilo je zaista dosta vrelo!
Ali dok je doneta milikerc sveće
Ohladilo se jelo, puna vreća!

Došao nam haš prijatelj Truja,
Ali pošto je nestala struja,
Nestade žagor pa zatim buke.
A mene jadnog spopela muka,
Ali šta mogu, sto mu bruka!
Tata je moj pričao o struji
S negodovanjem priki Truji!

Na stolu je dogorevala bela sveća
Za strujom je želje bila sve veća.
Bata je hteo sok sipa u čaše, ali
U mraku mu se razbiše dve flaše!
Astal se mrdnuo, sveća pokvasila
Pa se i ona jedne ugasila!

Svi smo stojali i čase brojali
Za struju eto svi se "bojeli",
A najviše moj mili majstor tata,
jer on se i oko nje berata.
I tako dok sam u maraku
Uz prozor stajao
Zvezde sam čarne na nebu brojao!
A strujako to zna!

Obredović Dragiša
uč.VI-3

Bez strujehm!....?
Pa... nema svetlosti i snage!
A bez križaljke nema zapise
Pa iznanja.....!

IGLA TRAŽI....

Penziju treži vredna igla:
"Dosta sam radila,
Starost je stigla!"

Mnogo sam bockala i
Mnogo zaista šila
Pa zato nisam
Ko nekad čila!

Veliku tugi nosimu u duši,
Neće mi više
Ni konec kroz uši!

Ne čujem kad zuji muha,
Postala sam eto
Pomalo gluha!

Zato penziju eto hoću
Makar i manju
Išle bih znate
U neku banju!

Starost je tu,
Penziju HOCU!"

Trifunov Snežana
uč.VI-2

KRIŽALJKA

Olovke u ruci
Misli u glevi,
Predamnom
križaljke puna
Meni nepoznatih stveri.
Pitam memu,
Pitam tatu - Ne zanju.
Ne znaju!
Križaljke osta
Puna nepoznatih stveri!

Ksenije Gordijan, VIa
OŠ."25.maj"-Sirač

MALO ŠALE, MALO SMEHA I ANEGDOTA IZ ETO NAŠEG DJAČKOG ŽIVOTA!

POZIV...

Na času likovnog vaspitanja
Djura Nikolić reče Dudić Dju-
risi:

-Djurice, zove te Jagoda...!
Nikolić ga ozve još nekoliko puta
pa pošto ovaj ni sve to čuo, ovaj
viknu:

-Vole!

-Šta je? Šta hoćeš?

Kabinetom smeh!

Jakšić Jovica

uč.VI-1

KOLIKO

Pitali Blevoljub i Voje našu
debeljucu Smilju Grubor:

-Koliko imaš kilograma?

-Koliko tvoje krave, Bojo, ako
baš hoćeš da znaš! -odgovori
Smilje ljutito.

Voje Stenojić

uč.VI-3

KREDIT

U prodavnici "Gvoždjar" u Kovi-
nu jedan rednik reče drugom:

-Burazeru, hajde da mi budeš ži-
rent!

-Ne mogu burazeru! Zeš, je radim
u "ZVEZDI"-Kovin

Literarac

DO...SOL...MI...

Na času muzičkog vaspitanja na-
stavnica upita:

-Deco, šta smo prošlog časa ra-
dili i naučili?

-Sol...sol...mi....do...! -odgo

vori stručno Stenković Perica.

Jakšić Stojan

uč.VI-2

Na času muzičkog vaspitanja na-
stavnica je pregledala diktat.

Maletin Bojan još reče:

-Nastavnice, preskočili ste Živu!

-Ja sedim, nikog ne preskećem! -
odgovorila je nastavnica Desa
Veljković.

Jakšić Stojan

VI-2

Olgice kao higijeničar pregleda
učenike. Kada je stigla do Milane
Krstića poviče:

- Krstić Milan, na pregled!

- Nisam tu! -odgovori Krle-Vuk.

Milosevljev Olivera

uč.VI-1

Na času biologije nastavnica Sne-
žana pita Panić Gorana-Papigu:

-Šta imaju sisari u ustima?

-Imaju ...ovaj rep, pa!

Nastavnica podiže štap za pokazi-
vanje, a Papiga povike:

-Upomoć, doktore Mijo!

U kabinetu smeh.

Todorov Stevan

uč.VI-1

NAŠA ŠALA I NAŠ HUMOR

RAZBIJAJU SVAKI UMOR!

DOSTAVLJATE NAM REDOVNO SVOJE
RADOVE! RADO ĆEMO IH OBJAVITI!

Vaša literarna sekcija